

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5591/2018
27.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Божицара Вујичића и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Властимир Јанковић и Бранислав Максимовић, адвокати из ..., против тужене Општине Бајина Башта, коју заступа Општински правобранилац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4415/17 од 22.08.2018. године, на седници одржаној 27.06.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4415/17 од 22.08.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4415/17 од 22.08.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Ужицу, Судска јединица Бајина Башта П 2037/15 од 11.09.2017. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу, на име накнаде материјалне штете, исплати укупан износ од 344.156,30 динара и то: на име фактичког заузећа катастарске парцеле број ... КО ... износ од 222.836,30 динара; на име уклањања бетонског цокла са катастарске парцеле број ... КО ... износ од 88.920,00 динара; на име изгубљене добити од плодоношења три стабла ораха постојећих на парцели број ... КО ... износ од 32.400,00 динара, све са законском затезном каматом по Закону о затезној камати почев од 11.09.2017. године као дана доношења пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да му плати законску затезну камату на досуђени износ у ставу првом изреке пресуде, за период од 30.11.2012. године до 11.09.2017. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка од 155.360,00 динара са законском затезном каматом у висини референтне каматне стопе НБС увећане за 8 процентних поена, почев од дана извршности до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев којим је тужилац тражио да му тужени на име трошкова поступка поред износа досуђеног ставом

трећим изреке плати још износ од 383.040,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4415/17 од 22.08.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке, као и у погледу одлуке о трошковима поступка садржане у ставу четвртом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, ради уједначавања судске праксе (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете, а побијаном одлуком је потврђена првостепена пресуда којом је тужбени захтев делимично усвојен. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужиоца не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, односно не указује на постојање другачијих одлука, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, а правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете, поднета је 18.12.2005. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 344.156,30 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне

банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**